

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 oktober 2004

om ett förfarande enligt artikel 81.1 i EG-fördraget

(Ärende COMP/C.38.238/B.2) – Råtobak – Spanien

[delgivet med nr K(2004) 4030]

(Endast de engelska, italienska och spanska texterna är giltiga)

(2007/236/EG)

Den 20 oktober 2004 fattade kommissionen beslut angående ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget. I enlighet med artikel 30 i förordning (EG) nr 1/2003 ⁽¹⁾ offentliggör kommissionen härmed parternas namn och huvuddragen i beslutet, inbegripet ålagda påföljder, med beaktande av företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. En icke-konfidentiell version av hela beslutet finns på de giltiga språken i ärendet och på kommissionens arbetspråk på GD Konkurrens webbplats http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

SAMMANFATTNING AV BESLUTET

1. INLEDNING

Beslutet avser två övergripande överträdelse som begåtts av beredningsföretag och företrädare för råtobakproducenterna i Spanien.

Den överträdelse som begåtts av beredningsföretagen gäller avtal eller samordnade förfaranden mellan fyra företag som utför den första beredningen av råtobak i Spanien, nämligen Compañía española de tabaco en rama, S.A. (Cetarsa), Agroexpansión S.A. (Agroexpansión), World Wide Tobacco España (WWTE) samt Tabacos españoles S.L. (Taes) (nedan kallade "beredningsföretagen") och Deltafina SpA (Deltafina, ett italienskt beredningsföretag), antingen direkt eller, från och med 1999, genom sammanslutningen ANETAB. Syftet med denna hemliga kartell var att mellan 1996 och 2001 varje år fastställa det (högsta) genomsnittliga leveranspriset för varje råtobakssort och att fördela de mängder som skulle köpas av varje sort. Under de sista tre åren gjorde beredningsföretagen också sinsemellan upp de prisintervall för varje enskild kvalitetsklass inom varje råtobakssort som anges i de tabeller som bifogas odlingskontrakten liksom övriga tillämpliga villkor (t.ex. genomsnittliga minimipriser per producent och per producentsammanslutning).

Producenternas överträdelse gäller avtal eller samordnade förfaranden mellan de tre jordbrukssammanslutningarna i Spanien ⁽²⁾, nämligen ASAJA, UPA och COAG och förbundet för jordbrukskooperativ CCAE ⁽³⁾ (nedan kallade "producentföreträdarna"). Syftet med denna kartell var att, åtminstone mellan 1996 och 2001, fastställa de prisklasser för varje enskild kvalitetsklass inom varje råtobakssort som anges i de tabeller som bifogas odlingskontrakten liksom övriga tillämpliga villkor.

2. BAKGRUND OCH FÖRFARANDE

Kommissionen inledde detta förfarande på eget initiativ med inspektioner på flera av de spanska beredningsföretagen och hos andra marknadsaktörer mellan den 3 och 5 oktober 2001.

Genom en skrivelse av den 16 januari 2002 tillkännagav de fyra spanska beredningsföretagen och deras sammanslutning ANETAB att de var villiga att samarbeta med kommissionen i dess förfarande enligt villkoren i meddelandet från 1996 om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden. De underrättade också kommissionen om att de från och med den 3 oktober 2001 hade upphört med sitt beteende.

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Asociación agraria de jóvenes agricultores (ASAJA), Unión de pequeños agricultores (UPA) och Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos (COAG).

⁽³⁾ Confederación de cooperativas agrarias de España (CCAIE).

Under förfarandet skickades vid flera tillfällen en begäran om upplysningar till de berörda parterna, bland annat till det spanska ministeriet för jordbruk, fiske och livsmedel (nedan kallat jordbruksministeriet), om de spanska reglerna för jordbruksprodukter.

Den 11 december 2003 inledde kommissionen ett formellt förfarande i detta ärende och antog ett meddelande om invändningar som de berörda företagen fick möjlighet att yttra sig om såväl skriftligen som vid det muntliga hörandet den 29 mars 2004.

3. PARTERNA

3.1. Beredningsföretagen

Beslutet riktar sig till de fyra spanska beredningsföretagen (Cetarsa, Agroexpansión, WWTE och Taes), till Deltafina och till några av dessa företags moderbolag.

Cetarsa är ett offentligt företag som fram till 1990 hade ett legalt monopol på beredning av råtabak i Spanien. Det är fortfarande det största beredningsföretaget i Spanien och köpte under 2001 cirka 67,7 % av den råtabak som köptes i Spanien det året.

Agroexpansión grundades som ett familjeföretag 1988 av dess ordförande. Under det första halvåret 1997 förvärvades hela kapitalet av företaget Intabex Netherlands BV (nedan kallat "Intabex"), ett helägt dotterbolag till Dimon Inc. (nedan kallat "Dimon"). År 2001 köpte Agroexpansión cirka 15 % av den råtabak som köptes i Spanien det året.

Sedan maj 1998 kontrolleras WWTE till ungefär 90 % av det amerikanska multinationella Standard Commercial Corporation (nedan kallat "SCC") genom två helägda dotterbolag, Standard Commercial Tobacco Co. Inc. (nedan kallat "SCTC") och Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation (nedan kallat "TCLT"). Från 1995 till maj 1998 innehade SCC, genom TCLT, två tredjedelar av WWTE:s kapital. År 2001 köpte WWTE cirka 15,7 % av den råtabak som köptes i Spanien det året.

Taes är ett dotterbolag till Universal Corporation Group. Fram till december 2002 ägde Universal Leaf Tobacco Company Inc. ("Universal Leaf"), ett helägt dotterbolag till Universal Corporation, 90 % av Taes aktier. Sedan december 2002 är Taes ett helägt dotterbolag till Universal Leaf. År 2001 köpte Taes cirka 1,6 % av den råtabak som köptes i Spanien det året.

Deltafina är Universal Corporations helägda dotterbolag i Italien och följaktligen Taes systerföretag. Det har ansvaret för Universal-koncernens verksamhet i Europa. Det köper in större delen

av den tobak som köps av Taes i Spanien liksom en betydande del av de båda andra spanska beredningsföretagens tobak.

Beslutet riktar sig också till WWTE:s och Agroexpansións moderbolag såsom solidariskt ansvariga för dotterbolagens beteende.

Efter att ha hört parterna beslutade kommissionen att avsluta förfarandena mot Universal Corporation, Universal Leaf, Intabex och ANETAB. Beträffande Universal Corporation, Universal Leaf och Intabex ansåg kommissionen att den inte hade tillräckligt med bevis på att de hade ett avgörande inflytande över Deltafina och Taes (när det gäller Universal Corporation och Universal Leaf) och Agroexpansión (när det gäller Intabex). Det fastställdes dock visst ansvar när det gällde Dimon, Agroexpansións moderbolag. Vad gäller ANETAB ansåg kommissionen att den inte hade tillräckliga bevis för att ANETABs beteende var annorlunda än dess fyra medlemmars.

3.2. Producenterna

Beslutet riktar sig även till tre jordbrukssammanslutningarna (ASAJA, UPA och COAG) och till förbundet för jordbrukskooperativ, CCAE, som samtliga företräder tobaksproducenter.

Efter att ha hört parterna beslutade kommissionen att avsluta förfarandet mot FNCT, ACOTAB och TABARES, eftersom den drog slutsatsen att de fungerade som filialer till ASAJA (när det gäller FNCT) och UPA (när det gäller ACOTAB och TABARES).

4. BERÖRD SEKTOR: SPANSK RÅTOBAK

Produktionen av råtabak inom EU motsvarar ungefär 5 % av den totala världsproduktionen. Grekland, Italien och Spanien är de ledande medlemsstaterna när det gäller tobaksproduktion och står för 38 %, 37,5 % respektive 12 % av produktionen i EU. Produktionen av råtabak i EU omfattas av ett kvotssystem (se nedan).

Den råtabak som produceras av odlarna är inte någon homogen produkt. I gemenskapslagstiftningen skiljer man mellan åtta olika sorter. I Spanien är Bright den vanligaste sorten. Inom varje kategori skiljer man mellan flera kvalitetsklasser. Dessa fastställs av industrin och i sista hand vid privata förhandlingar. När tobaken torkat säljer producenterna den i parti till beredningsföretag. Priset beror på partiets kvalitet.

5. RÄTTSLIG RAM

Både produktionen av råtabak och försäljningen av tobaken till beredningsföretag omfattas av EU-lagstiftning och nationell lagstiftning.

5.1. Den gemensamma organisationen av marknaden för råtabak

Den gemensamma organisationen av marknaden för råtabak inrättades 1970 genom rådets förordning (EEG) nr 727/70⁽¹⁾. Den ersattes 1992 av rådets förordning (EEG) nr 2075/92⁽²⁾ som ändrades genomgripande 1998 genom rådets förordning (EG) nr 1636/98⁽³⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 2848/98⁽⁴⁾.

Den gemensamma organisationen av marknaden för råtabak omfattar dels ett system med produktionskvoter, dels ett inkomststöd till producenterna genom ett bidragssystem för produktionen av råtabak.

Bidrag beviljas bara för tobak som produceras inom ramen för kvoten (med vissa justeringar). Sedan 1998 har utbetalningen av gemenskapsbidraget (den så kallade rörliga delen) varit knuten till den producerade tobakens kvalitet vilken avspeglas i priset. Ansvaret för utbetalningen av den rörliga bidragsdelen har lagts på producentsammanslutningarna.

Enligt den gemensamma organisationen skall varje producent eller producentsammanslutning och varje företag som utför den första beredningen ingå så kallade odlingskontrakt vid början av varje odlingsäsong (från mars till maj då tobaksplantorna utplanteras). I kontrakten anges avtalspriser för alla kvalitetsklasser och för varje tobakssort. I detta skede uttrycks priserna ofta som ett prisintervall. I Spanien uttrycks avtalspriserna som en rad prisintervall för de olika kvalitetsklasserna inom en viss tobakssort (t.ex. Bright). Prisintervallen i odlingskontrakten är tämligen breda. Det bör emellertid framhållas att slutpriset (eller leveranspriset) kan fastställas först vid skörden (dvs. mellan oktober och januari) och att det kan skilja sig markant från priset i odlingskontraktet beroende på kvalitet, kvantitet och ytterligare prisförhandlingar.

Gemenskapslagstiftningen främjar bildandet av branschorganisationer där producenter och beredningsföretag samarbetar för att marknaden skall fungera på ett effektivt sätt. Praxis som går ut på att fastställa priser och kvoter är uttryckligen förbjuden. Ingen av de sammanslutningar som berörs av detta ärende är en branschorganisation i den mening som avses i gemenskapslagstiftningen.

5.2. Nationell lagstiftning

I Spanien regleras förhandlingar och ingående av standardiserade odlingskontrakt mellan producentföreträdare och beredningsföretag av en lag från 1982 och Real decreto från 1985. Syftet med dessa övergripande regler (och de åtgärder som jordbruksministeriet senare vidtagit) var (fram till år 2000) att i alla fall uppmuntra till gemensamma förhandlingar mellan produ-

center och beredningsföretag om priserna i odlingskontrakt. Sedan 2000 måste enligt en ny lag parterna i odlingskontrakt individuellt komma överens om avtalspriserna.

6. AGERANDE SOM BEHANDLAS I BESLUTET

6.1. Beredningsföretagskartellen

De fyra spanska beredningsföretagen och Deltafina enades om det (högsta) genomsnittliga pris som de skulle betala vid leveransen för varje tobakssort, oavsett kvalitetsklass ("högsta genomsnittliga leveranspris") och hur mycket tobak som var och en av dem kunde köpa. På så sätt ville beredningsföretagen undvika att förhandlingar med producenterna vid leveransen skulle driva upp priserna över vad de ansåg vara en rimlig nivå. Den period som omfattades av beslutet sträckte sig mellan 1996 och 2001. Med verkan från 1998 inrättade de också en avancerad övervaknings- och genomförandemekanism (som omfattade regelbundna informationsutbyten och obligatoriska överföringar av tobak) för deras respektive beteende vid leveranser. Mellan 1999 och 2001 gjorde beredningsföretagen också sinsemellan upp de avtalspriser (prisintervall och ytterligare villkor) som sedan föreslogs för producentföreträdarna under förhandlingarna om de årliga standardodlingskontrakten.

6.2. Producentkartellen

Producentföreträdarna enades om "avtalspriserna" (prisintervall och ytterligare villkor) som de sedan föreslog beredningsföretagen under förhandlingarna om standardodlingskontrakten.

De ytterligare prisvillkoren avser genomsnittliga minimipriser per producent och per producentsammanslutning för alla tobakssorter, oavsett kvalitetsklass. Det bör noteras att de genomsnittliga minimipriserna per producentgrupp just på grund av sin natur fortfarande kunde höjas efter förhandlingar vid leveransen.

7. RÄTTSLIG BEDÖMNING

I sitt beslut konstaterar kommissionen att de metoder som beskrivits ovan utgör två separata överträdelser, som var och en utgör en enda och fortlöpande överträdelse av artikel 81 i fördraget.

Alla som deltagit i överträdelserna och som detta beslut riktar sig till är företag, företagssammanslutningar eller sammanslutningar av företagssammanslutningar i den mening som avses i artikel 81 i fördraget.

Avtal eller samordnade förfaranden som direkt eller indirekt fastställer transaktionspriser eller fördelar kvantiteter är genom sitt syfte konkurrensbegränsande. Artikel 81.1 i EG-fördraget avser särskilt sådant beteende.

⁽¹⁾ EGT L 94, 28.4.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 860/92 (EGT L 91, 7.4.1992, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 70. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 864/2004 (EUT L 161, 30.4.2004, s. 48. Rättad i EUT L 206, 9.6.2004, s. 20).

⁽³⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 17. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1809/2004 (EUT L 318, 19.10.2004, s. 18).

Sådant beteende kan, åtminstone potentiellt, påverka handeln mellan Spanien och övriga medlemsstater eftersom det omfattar hela den spanska marknaden och gäller en produkt (råtobak). Råtobak är en mellanprodukt av bearbetad tobak, en produkt som i stor utsträckning exporteras.

I beslutet diskuteras tillämpningen av rådets förordning nr 26 av den 4 april 1962 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror⁽¹⁾ (nedan kallad "förordning nr 26") på det beteende som omfattas av förfarandet. Slutsatsen är att det konkurrensbegränsande beteendet i fråga inte kan anses "nödvändigt" för att uppnå målen i den gemensamma jordbrukspolitikens och därför helt och fullt omfattas av artikel 81.1 i fördraget.

Slutligen konstateras att varken nationell lag eller praxis på ministeriet tvingade beredningsföretagen att träffa en överenskommelse om det högsta leveranspriset för råtobak eller att fördela de kvantiteter råtobak som varje beredningsföretag skulle köpa. Vidare ställdes i den rättsliga ramen inte några krav på att beredningsföretagen och producenterna kollektivt skulle komma överens om avtalspriser (prisintervall eller ytterligare villkor). Företagen framtogs därmed inte alla möjligheter att konkurrera. Följaktligen omfattas avtalen eller de samordnade förfarandena mellan producentföreträdarna och beredningsföretagen av artikel 81.1 i fördraget.

8. DELTAFINAS SAMT WWTE:S OCH AGROEXPANSIÓN'S MODERBOLAGS ANSVAR

I beslutet konstateras att Deltafina fullt ut deltog i beredningsföretagskartellen, trots att det inte är aktivt i Spanien, genom den dominerande roll som företaget har på den spanska marknaden för råtobak på grund av en rad omständigheter nämligen 1) att det är den viktigaste kunden hos tre av de spanska beredningsföretagen 2) att det är den största uppköparen av tobak i Spanien och 3) att det är det dotterbolag i Universal-koncernen som har ansvaret för den europeiska marknaden.

Det konstateras vidare att Dimon (beträffande Agroexpansión) och SCC, TCLT och SCTC (beträffande WWTE) hade ett avgörande inflytande över sina dotterbolag under den aktuella perioden och därför bör hållas solidariskt ansvariga för dotterbolagens agerande.

9. BÖTER

9.1. Överträdelsens allvar

Vid bedömningen av hur allvarliga överträdelserna är måste man beakta det faktum att produktionen av råtobak i Spanien utgör 12 % av EU:s produktion. Marknaden är ganska liten

(2001 uppgick värdet av den tobak som köptes i Spanien till omkring 25 miljoner euro) och koncentrerad till en enda region i Spanien, nämligen Extremadura.

Överträdelserna anses dock som mycket allvarliga eftersom det gäller fastställande av priser på råtobakssorter i Spanien och (när det gäller beredningsföretagen) fördelning av kvantiteter.

Även om kommissionen inte förfogar över avgörande bevis för de faktiska effekter som producenternas och beredningsföretagens överträdelser har haft på marknaden, kan det konstateras att beredningsföretagskartellen genomfördes fullt ut åtminstone sedan 1998 och förmodligen hade en verklig effekt på marknaden.

På grundval av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att båda överträdelserna måste betecknas som mycket allvarliga. Kommissionen kommer emellertid att ta hänsyn till marknadens relativt begränsade storlek när den fastställer böternas grundbelopp.

9.2. De enskilda företagens betydelse och avskräckande effekt

i) När det gäller beredningsföretagskartellen (inklusive Deltafina) anser kommissionen att böterna bör justeras nedåt, men med beaktande av varje berörd parts bidrag till det olagliga beteendet och deras respektive ställning på marknaden.

Kommissionen drar därför slutsatsen att Deltafina på grund av sin starka marknadsposition (se beskrivningen i punkt 8) bör få det högsta grundbeloppet.

De spanska beredningsföretagens bidrag till det olagliga beteendet kan i stort anses ha varit detsamma. Grundbeloppen bör emellertid ta hänsyn till de berörda beredningsföretagens olika storlek och marknadsandelar.

Med sin marknadsandel på omkring 67 % av marknaden för inköp av spansk råtobak är Cetarsa utan tvekan det största företag i Spanien som utför den första beredningen och bör placeras i en egen kategori och få det högsta grundbeloppet för böterna. Agroexpansión och WWTE har båda marknadsandelar på ungefär 15 % var och bör få samma grundbelopp. Slutligen bör Taes, det klart minsta av de berörda beredningsföretagen med en marknadsandel på 1,6 %, få det lägsta grundbeloppet.

⁽¹⁾ EGT 30, 20.4.1962, s. 993/62.

Eftersom Agroexpansión och WWTE ingår i stora koncerner som beslutet också riktar sig till multipliceras deras bötesbelopp med 2 respektive 1,5 i syfte att säkerställa en tillräckligt avskräckande effekt.

- ii) När det gäller producenternas beteende drar kommissionen slutsatsen att endast symboliska böter bör tillämpas av följande skäl:

Även om tillämpliga nationella bestämmelser inte krävde att producentföreträdare och beredningsföretag tillsammans skulle komma överens om prisintervall och ytterligare villkor stod det i de standardodlingskontrakt som förhandlades mellan 1995 och 1998 att samtliga producenter gemensamt skulle förhandla med varje enskilt beredningsföretag om pristabeller och ytterligare villkor i samband med försäljning av tobak. År 1999 godkände jordbruksministeriet till och med de pristabeller som redan hade förhandlats fram gemensamt av producentföreträdarna och de fyra beredningsföretagen. Tabellerna bifogades det standardkontrakt som offentliggjordes i Spaniens officiella tidning samma år. Under 2000 och 2001 inbjöd jordbruksministeriet representanter för de båda sektorerna till en rad möten – av vilka några hölls på ministeriet – i syfte att enas om pristabellerna. På så sätt uppmuntrade ministeriet producenterna att fortsätta med sina gemensamma förhandlingar om pristabellerna.

På grundval av detta godtas det i beslutet att den rättsliga ramen kring de kollektiva förhandlingarna om standardavtal kunde ge upphov till betydande osäkerhet när det gäller huruvida producenternas beteende var lagligt. Dessutom var det allmänt känt att förhandlingar förekom och också vad de resulterade i och innan kommissionen inledde sitt förfarande var det ingen myndighet som någonsin ifrågasatte om de var förenliga med vare sig gemenskapslagstiftning eller spansk lagstiftning.

Genom beslutet åläggs därför varje enskild producentföreträdare symboliska böter på 1 000 euro. Eftersom producentföreträdarna endast åläggs symboliska böter behöver kommissionen inte tillämpa de andra kriterier som används för att fastställa böter.

Mot bakgrund av ovanstående fastställs grundbeloppet för böterna i detta ärende enligt följande:

— Deltafina	8 000 000 EUR
— Cetarsa	8 000 000 EUR
— WWTE	$1\,800\,000 \times 1,5 = 2\,700\,000$ EUR
— Agroexpansión	$1\,800\,000 \times 2 = 3\,600\,000$ EUR
— Taes	200 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR

— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.3. Överträdelsens varaktighet

Den konkurrensbegränsande samverkan som beredningsföretagen och Deltafina var involverade i pågick i mer än fem år och fyra månader. Därför bör böterna för varje enskild producent ökas med 50 %.

Grundbeloppen för böterna fastställs därför enligt följande:

— Deltafina	12 000 000 EUR
— Cetarsa	12 000 000 EUR
— WWTE	4 050 000 EUR
— Agroexpansión	5 400 000 EUR
— Taes	300 000 EUR

9.4. Försvårande omständigheter

De dokument som kommissionen förfogar över utgör påtagliga bevis för att Deltafina tog ledningen när det gällde att utforma, genomföra, följa upp och bedöma de avtal om (högsta) genomsnittliga leveranspriser och kvantiteter som ingicks mellan beredningsföretagen efter 1996. Deltafina förvarade också beredningsföretagens konkurrensbegränsande avtal. Därför bör grundbeloppet för Deltafinas böter ökas med 50 %.

9.5. Förmildrande omständigheter

Den spanska rättsliga ram inom vilken de konkurrensbegränsande förfarandena och avtalen ägde rum utgör en förmildrande omständighet för beredningsföretagen beträffande deras avtal om prisintervall och ytterligare villkor som föregick de offentliga förhandlingarna om standardodlingskontrakten med producenterna.

När det gäller den hemliga överenskommelsen om (högsta) genomsnittliga leveranspriser och fördelning av kvantiteter, gick beredningsföretagen längre än den tillämpliga rättsliga ramen för offentliga förhandlingar och avtal med producentföreträdarna. Kommissionen anser emellertid att de offentliga förhandlingarna till viss del utgjorde den faktiska ramen för beredningsföretagens beteende och därför kan anses som en förmildrande omständighet för dessa.

De förmildrande omständigheterna leder till att det grundbelopp för böterna som annars skulle ha tillämpats på beredningsföretagen (inklusive Deltafina) sänks med 40 %.

Med hänsyn tagen till både försvårande och förmildrande omständigheter ser bötesbeloppet ut enligt följande:

— Deltafina	13 200 000 EUR
— Cetarsa	7 200 000 EUR
— WWTE	2 430 000 EUR
— Agroexpansión	3 240 000 EUR
— Taes	180 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.6. Böternas övre gräns

Enligt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 får böterna för varje företag och företagssammanslutning som deltagit i överträdelsen inte överstiga 10 % av föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning.

I detta ärende är SCC, SCTC, TCLT och Dimon, i sin egenskap av moderbolag till WWTE och Agroexpansión, solidariskt ansvariga för de böter som tilldömts deras dotterbolag och kommissionen måste beakta deras sammanlagda omsättning i världen när den fastställer gränsen på 10 %.

Eftersom Cetarsas årliga omsättning 2003 uppgick till 48,42 miljoner euro bör dess böter sänkas till 4,842 miljoner euro. Böterna för alla övriga företag som detta beslut riktar sig till behöver inte anpassas i detta avseende.

9.7. Tillämpning av meddelandet från 1996 om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden

Både beredningsföretagen och producentföreträdarna har under olika stadier i utredningen ansökt om förmånlig behandling i enlighet med kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden från 1996.

Cetarsa, Agroexpansión, WWTE, Taes och Deltafina gjorde anspråk på att omfattas av meddelandet från 1996 innan meddelandet om invändningar utfärdades och lämnade uppgifter till kommissionen huvudsakligen om det sätt på vilket marknaden

fungerar, de sökandes konkurrensbegränsande verksamhet och omständigheterna kring de aktuella frågorna.

Med hänsyn till Taes särskilt värdefulla samarbete under förhandlet (framför allt när det gäller Deltafinas delaktighet) och till det faktum att företaget aldrig bestridit fakta i meddelandet om invändningar, bör Taes beviljas nedsättning med 40 % av de böter som företaget skulle ha ålagts att betala om man inte hade samarbetat med kommissionen i enlighet med den första och andra strecksatsen i avsnitt D.2 i meddelandet om förmånlig behandling från 1996.

Med hänsyn till den information som Cetarsa och WWTE tillhandahållit kommissionen, men också till det faktum att de bestridit fakta i sina svar på meddelandet om invändningar, beviljas Cetarsa och WWTE en nedsättning av böterna med 25 %.

Med hänsyn till den information som Agroexpansión tillhandahållit kommissionen, men också till det faktum att företaget bestred fakta och hemlighöll beredningsföretagens kartell i sitt svar på meddelandet om invändningar, beviljas Agroexpansión en nedsättning av böterna med 20 %.

Mot bakgrund av det begränsade värdet av Deltafinas samarbete med kommissionen beviljas företaget en nedsättning av böterna med 10 %.

Sammanfattningsvis fastställs följande böter i enlighet med artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003:

— Deltafina	11 880 000 EUR
— Cetarsa	3 631 500 EUR
— WWTE	1 822 500 EUR (SCC SCTC och TCLT som solidariskt ansvariga)
— Agroexpansión	2 592 000 EUR (Dimon som solidariskt ansvarig)
— Taes	108 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR